

Βιογραφικό Σημείωμα Γεωργίου Δ. Σαραβάκου

Ο Καθηγητής Γεώργιος Σαραβάκος γεννήθηκε το 1928 στην Νέα Τίρυνθα Αργολίδας, στο σπίτι όπου εργάζεται και κατοικεί έως σήμερα (2015) με τη σύζυγό του Καίτη.

Από τη Σχολή Χημικών Μηχανικών ΕΜΠ αποφοίτησε το 1951 και μετά τη στρατιωτική του θητεία εργάστηκε ως χημικός μηχανικός στην εταιρία τοματοπολτού «Πελαργός» (αργότερα “ ΕΛΑΙΣ-Pummaro ”) για 2 χρόνια (1953-1955). Η εργασία του και οι καινοτομίες που εισήγαγε στην πρωτοπόρο αυτή ελληνική βιομηχανία αποτέλεσαν τη βάση μιας εντυπωσιακής ακαδημαϊκής πορείας στην Αμερική δέκα χρόνια αργότερα.

Το 1955 φεύγει με υπερωκεάνιο για την Αμερική όπου κάνει το μεταπτυχιακό του στην Τεχνολογία Τροφίμων στο University of California, Davis (1957) και αργότερα το διδακτορικό του στη Μηχανική Τροφίμων και Χημική Μηχανική στο Massachusetts Institute of Technology (1960) με υποτροφία του Ιδρύματος Fulbright. Επιστρέφει στην Ευρώπη (Ελλάδα και Ολλανδία) και γίνεται ένας από τους πρώτους επιστήμονες του ΚΠΕ «Δημόκριτος» που μόλις είχε δημιουργηθεί (1960-1963).

Στην Αμερική μεταβαίνει ξανά επί 8 χρόνια αυτή τη φορά: Αρχικά ως Research Associate στα US Natick Labs, Massachusetts (1963-1965) όπου διεξάγεται έρευνα για το Πρόγραμμα «Απόλλων» της αποστολής αστροναυτών στη Σελήνη και στη συνέχεια ως Assistant και Associate Professor στο Cornell University, Geneva, NY (1965-1971). Κατά την περίοδο αυτή, δημιουργεί ένα Εργαστήριο που υφίσταται ακόμη και σήμερα, συγγράφει αξιόλογες εργασίες και αναγνωρίζεται ως ένας από τους καλύτερους χημικούς μηχανικούς – μηχανικούς τροφίμων της γενιάς του.

Το 1971 εκλέγεται Καθηγητής στο ΕΜΠ όπου και παραμένει για 13 χρόνια μέχρι το 1984. Είναι η περίοδος που δίνει έμφαση στη διδασκαλία. Συγγράφει βιβλία κλασσικής χημικής μηχανικής, τα οποία αποτέλεσαν για πολλές δεκαετίες συγγράμματα αναφοράς στις φυσικές διεργασίες. Κατευθύνει τους φοιτητές του στις νέες τάσεις της Χημικής Μηχανικής, όπως επηρεάστηκε από τους καθηγητές του στο MIT McAdams, Sherwood, Charm και Gilliland. Στα χρόνια της θητείας του στο ΕΜΠ η Σχολή των Χημικών Μηχανικών, της οποίας διητέλεσε και Κοσμήτορας, βρισκόταν στο απόγειο από πλευράς ποιότητας φοιτητών και διεθνούς αναγνώρισης για τους αποφοίτους της.

Για τρίτη φορά μεταβαίνει στην Αμερική για 6 ακόμη χρόνια ως Καθηγητής στο Department of Food Science, Rutgers University (1984-1990), σε ένα Τμήμα που συγκέντρωνε τους καλύτερους Αμερικανούς Καθηγητές στη Μηχανική Τροφίμων. Από τις ΗΠΑ συνταξιοδοτήθηκε το 1990.

Επιστρέφει στην Ελλάδα και εξακολουθεί να ασχολείται για 10 χρόνια με την έρευνα (1990-2000) και για περισσότερα από 10 ακόμη χρόνια με τη συγγραφή των βιβλίων του σε διεθνείς εκδόσεις (2000-σήμερα).

Μετά από συνολικά 60 χρόνια αφιερωμένα στο Food Engineering εκλέγεται πρόεδρος της International Association for Engineering and Food (IAEF) και αναλαμβάνει την οργάνωση του International Congress on Engineering and Food (ICEF 11), το οποίο έλαβε χώρα στην Αθήνα το Μάιο του 2011, όπου και βραβεύεται (ύψιστη διάκριση) για το συνολικό έργο του στο Food Engineering.

Το συγγραφικό έργο του περιλαμβάνει πάνω από 60 εργασίες σε έγκριτα διεθνή περιοδικά, 80 ανακοινώσεις και ομιλίες σε διεθνή συνέδρια, 5 διεθνή και 6 ελληνικά βιβλία, πλήθος ερευνητικών προγραμμάτων και τεχνικών εκθέσεων. Για το συνολικό έργο του έχει αποσπάσει πάνω από 10 διεθνείς διακρίσεις. Συνολικά επέβλεψε 10 διδακτορικές διατριβές με όλους τους φοιτητές του να έχουν σημαντική επαγγελματική πορεία ως στελέχη μεγάλων βιομηχανιών σε Αμερική, Ευρώπη και Ελλάδα ή να υπηρετούν ως Καθηγητές Πανεπιστημίων.